

Eva Petržilková: Regionální diferenciacie delikvence mládeže České republiky (2013)

Diplomová práce si všímá aktuálního tématu, které umožňuje v podstatě standardní řešení. Cílem bylo provedení sekundární analýzy datového souboru ISRD2 a testování hypotézy o rozdílech mezi kraji, resp. NUTS2. I když se výchozí hypotéza neukázala jako silná (to se občas ve vědě stává), práce mohla doložit, že rozdíly nejsou skutečně velké, a hlavně zkontrolovat, že nejsou zastřeny jinými faktory (například výběrem, rozdíly ve věku, v zastoupení měst, apod. - 21). Od bakalářské práce nelze čekat pokusy o klastrování, extenzivní kontrolu srovnatelnosti územních celků ovšem ano. Bez této systematické analýzy nemůže práce než zopakovat základní zjištění předchozí publikace (národní zprávy z výzkumu), navíc se utápí v testování souvislostí, které je předem odsouzeno k nezdaru, neboť jde o jevy vzácné (viz například podíl potrestaných u již beztak vzácných jevů). Srovnávání těchto vlastně již individuálních případů v „krajové“ perspektivě působí zcela amatérsky. Kdyby si autorka podrobně prohlédla způsob zpracování dat v rámci národní zprávy, uvědomila by si, že je zřejmě dobrý důvod k tomu, abychom vybírali jen některé indikátory nebo pracovali se souhrnnými charakteristikami (například versatilita, která je přitom v datovém souboru zkonstruována). Problémem práce je navíc to, že výsledky statistického testování nejsou systematicky uváděny ani dokládány, prezentace dat je velmi stručná a popisná (přitom chybí nadpisy tabulek!), místy vznikají dokonce pochybnosti o tom, jak byla počítána procenta (tabulky 9 a 10, 13 versus 14). Závěry třídění druhého stupně se obvykle vracejí na úroveň základního popisu a o regionální diferenciaci nic neříkají.

Autorka v závěrech také naznačuje, že pracovala s nějakými dalšími statistickými zdroji, není ovšem patrné, jak a kde k tomu přistoupila (56). Teoretická část je přitom slabá, jde jen o připomenutí základních pojmů a teorií, které se tématem souvisejí zcela volně, klíčové teoretické koncepty jsou sice zmíněny o stupínek šířeji, ale čtenář neznalý tématu stejně jejich význam pro následující analýzu sotva dovodí. Navíc autorka dělá chyby (Komenda je uveden pouze jedinkrát ve správné formě).

Práce je sice napsána poměrně srozumitelně a přehledně, ovšem výše uvedené nedostatky ji prakticky diskvalifikují. Doporučení práce k obhajobě by snad mohlo iniciovat debatu o možnostech přepracování, nemyslím si, že by práce mohla dosáhnout na hodnocení byť jen stupněm „dobře“.